

POUČENIE Z PANDÉMIE¹
biskup Pitirim (Tvorogov) - krátené

Biskup Zvenigorodskij Pitirim, rektor Moskovskej duchovnej akadémie, sa koronavírusom nakazil v chráme napriek prísnemu dodržiavaniu hygienických opatrení. Prinášame príbeh vldyku z jeho blogu na facebooku o šírení infekcie v stenách Lavry a akadémie.

17 apríl

Začali sa o mne šíriť klebety. Aby som zastavil ich ďalšie šírenie oznamujem, že ja a sestra máme ľahkú formu koronavírusu. V mojom prípade dnes nastal zlom. Vrátil sa mi čuch. Čo môžem o tejto chorobe vychádzajúc z vlastnej skúsenosti povedať? Je veľmi zákerná a nikdy nevieme, či nás ušetrí alebo zabije. Najťažším je to psychické napätie z čakania.

Nakaziť sa je ľahké. Ja som sa nakazil v chráme počas bohoslužby, hoci všetci v akadémii prísne dodržiavali hygienické opatrenia. Nakazil som sa kvapôčkovou cestou. Je to odpoveď všetkým tým, kto obhajuje názor, že v chráme sa nakaziť nedá. **Ó, ako veľmi sa dá!** Pri prvých slabých príznakoch choroby, ktorým by som inokedy nevenoval pozornosť, som podstúpil test. Bol pozitívny. A hoci sa celá akadémia nachádzala v karanténe, išiel som do ešte prísnejšej, dobrovoľnej izolácie.

Od utorka sme spolu so sestrou sami čítali bohoslužby Veľkého pôstu podľa postupu, ktorý bol publikovaný na stránke patriarchátu. Spomínali sme na mladosť! Aj teraz ich čítame v izolácii. Obrovská vďaka patrí tomu, kto prišiel s nápadom zverejniť hotové postupy bohoslužieb! Teraz to najdôležitejšie: chráňte seba aj druhých, nevychádzajte z domov. Nakazených je oveľa viac, než je oficiálne známe. Postupne možno ochorejú všetci, no dôležité je, aby to nebolo naraz. Daj Bože, aby sa všetkým pošťastilo a ochorenie prešlo v ľahkej forme. Buďte všetci zdraví! Pozdravujem Vás s Veľkou Sobotou – časom ticha!

24 apríl

Už môžeme začať vyvodzovať prvé závery z korona hrôzy, ktorá nás postihla. Veľmi dôležitá je úlohou hierarchie v krízových situáciách. Počas obdobia katakliziem Pán ľudí poučuje cez vládcov a svetskú moc. Žiadni kňazi, starci, dokonca ani prezieraví a podobne, nemôžu vedieť ako je potrebné správne postupovať v časoch spoločenských katastrof a nepokojov. Správnosť činnosti určuje hierarchia. Aj svetská moc je Bohom poučená v tom, čo je potrebné robiť v tej alebo inej patovej situácii. Keď prestaneme počúvať svetskú a duchovnú moc, riadiac sa aj keď tými najlepšimi úmyslami, otvára sa nám cesta do pekla. Samotný trest pramení zo zakoreneného zvyku ohovárať predstaviteľov moci. A nezoslabne, ak budeme pokračovať kritizovaním našich predstaviteľov moci dokonca aj za ich chybné kroky, ktorým sa v takýchto situáciách nedá vyhnúť.

Musíme mať pochopenie, trpezlivosť a pokoru. A čo je najdôležitejšie, pokánie. Priatelia, v poslednej dobe sme sa všetci všetkého presýtili, zabudli sme na živého Boha, zamenili sme ho za časte prijímanie, sviatky a príjemné pôsty, obrady, procesie a púte. Toto všetko je samozrejme skvelé, ale aký to ma cieľ? Naším cieľom je predsa spása. Hľa, Boh nás obrátil k jedinému cieľu, o ktorý by sme sa mali snažiť.

25 apríl

Druhé poučenie z pandémie, veľmi dôležité. Veľmi ma kritizovali za to, že som vystúpil s výzvou nenavštevovať chrámy počas epidémie. Dokonca odo mňa žiadali “železobetónové” dôkazy, že som sa nakazil práve v chráme a nie niekde inde.

---

¹ <https://pravoslavie.ru/130546.html>

V danom momente je anamnéza ochorenia presne stanovená. Pokúsime sa preskúmať genézu. Počas celého Veľkého pôstu som, ako obvykle, slúžil všetky liturgie. Spolu so mnou v posledných týždňoch pôstu slúžili jerodiakon Inokentij a nedávno na mnícha podstrihnutý Michej. Inokentij ochorel ako prvý, potom ja, a nakoniec Michej.

Prvým nakazeným v akadémii na Covid-19 bol študent magisterského štúdia, ktorý spieval v chóre Lavry. Najviac študentov sa nakazilo práve v chóroch, kde sú ideálne podmienky pre šírenie nákazy.

Kňazi veľmi riskovali a riskujú, keď prijímajú spovedníkov. Nakazili sa tí, ktorí riskovali najviac tým, že sa nevyhýbali národu, kto pokorne seba prinášal ako obeť chorobe v slabej nádeji, že nakazení veriaci ostali doma. No nádeje sa nenaplnili.

Veľký Pondelok. Ráno. Brány Trojicko-Sergejevskej Lavry sú zatvorené. Pred bránami je rozhorčený dav žiadajúci Lavru otvoriť. Protestujúci sú veľmi agresívni, vulgárne nadávajú. Vladyka Paramon Lavru otvára na celý Strastný týždeň a Paschu.

Mor sa začal na Veľký Piatok. Najlepší kňazi ochoreli, niektorí ťažkou formou. Ochorel vladyka Paramon, ochorel som ja, ochoreli starci Lavry a jeden náš z akadémie. Na Strastný Piatok, ako má byť, sme všetci boli pribití na kríž. A pod ním, ako má byť, bol dav žiadajúci zázrak. No zázrak sa nestal.

Vyčítajú nám, že sme ľudí opustili. To nie je pravda. Odpovedať sme mohli iba jediným spôsobom, sami ochorieť, aby ľudia, vidiac naše muky, ušetrili tých, kto sú zdraví, ušetrili svojich biskupov, kňazov, spevákov.

Oživovaní, zomierajúc od bolesti a dusenia sa (dnes som videl ťažko chorých, stonajúcich od bolesti a dusenia), mlčky, našich veriacich prosíme: ušetrte nás, ušetrte tých, ktorí ešte žijú, ešte sú zdraví. Ušetrte lekárov: zomierajú priamo v službe, nešetrta sa. Vy ich ušetrte!

Kto vás bude duchovne viesť, kto vám dá prijímať, kto vás bude liečiť, kto potešovať úžasným cirkevným spevom, keď časť z nás zomrie, časť sa stane invalidmi s fibrózou poškodenými pľúcami?! Ja som mal ľahkú formu, no dnešné CT ukázalo čiastočnú fibrózu pľúc. A čo bude s ťažkými? My duchovní, aj iní slúžiaci v cirkvi sme chorí častejšie než ostatní: ušetrte nás! Veď aj Pán sa k všetkým obracia: „Milosrdenstvo chcem, nie obeť!“